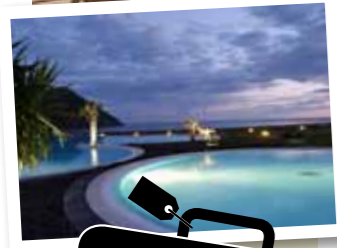

Er zijn eilanden waarvan je je afvraagt waarom zo weinig mensen ze kennen. Op zich wel prettig, want dan heb je ze, samen met de locals, een beetje voor jezelf. Zo'n eiland is volgens reisjournalist Aafke Jochems Terceira, een van de negen Azoren, een vulkanische eilandengroep midden in de Atlantische Oceaan die 'gewoon' Europees is, want Portugees.

Vriendelijk Terceira

8 dagen vanaf € 399,- p.p.
incl. vliegreis en I/O

Lezerskorting

Arke biedt Arts en Auto-lezers de mogelijkheid om voor een aantrekkelijke prijs Terceira te ontdekken. U verblijft in het stijlvolle 4-sterrenhotel Terceira Mar, op 500 m van het centrum van het kleurige Unesco-stadje Angra do Heroísmo. Vanaf het resort heeft u prachtig uitzicht over de baai. In het hotel kunt u ontspannen in het binnen- of buitenbad, een balletje slaan op de tennisbaan en genieten van lokale wijnen en lekkernijen op het terras of in het restaurant. Prijs vanaf € 399,- p.p. (o.b.v. 2-psk). Inclusief vluchten per Arkefly, luchthaventransfers en 7 nachten I/O. Vanafprijs op de vertrekdata 8, 15, 29 mei; 5, 19, 26 juni; 18 en 25 september. Op overige vertrekdata biedt Arke Arts en Auto-lezers € 200,- korting p.p. op de reguliere prijzen. Exclusief € 20,- boekingskosten en € 2,50 Calamiteitenfonds per online boeking. Meer (prijs)info en boekingen: arke.nl/artsenauto

Zeg ‘Terceira’ en ik ruik het bijna weer. Die geur van verse vis en schaaldieren op de grill, vermengd met een vleugje knoflook en citroen, die m’n neus binnendrong toen ik het sublieme maar o zo eenvoudige visrestaurant binnenstapte. Ik hoor ook weer het gezellige geroezemoes van families, die smulden van hun lunch aan de simpel gedekte tafels. Ik herinner me de smaak van de zilte zeepokken die ik met een tangetje uit hun schelp pulkte, het vriendelijke personeel en de warmte van de winterzon op het terrasje tijdens de koffie erna. En ik zie de vissers weer voor me, die in het rommelige haventje vis verwerkten en hun bootjes schoonmaakten. De foto die ik die middag van São Mateus da Calheta maakte, laat niet echt een pittoresk haventje zien. Toch heeft die allereerste lunch in dit vissersplaatsje op Terceira indruk gemaakt; omdat ik me meteen thuis voelde tussen de aardige Azorianen, genoot van het eten dat zó uit zee kwam, van de zee zelf en van het groene achterland. Ik voelde me, kortom, echt op vakantie.

Groene weilanden

Maar Terceira is natuurlijk veel meer dan een perfecte lunch aan zee tussen Azoriaanse families en vissers. Zo denk ik nog vaak terug aan de wandeling die ik maakte door het hart van het eiland, bij Mistérios Negros. De weg ernaartoe per auto was al een feest: dwars over het eiland, berg op berg af, langs slaperige dorpjes, met de prachtigste vergezichten en veelvuldig de zee in het vizier. De enige tegenliggers waren een enkele brommer, wat auto’s en een boer die met zijn koeien aan een touw voorbij sjokte. Het waren niet de enige koeien die ik hier zag: deze dieren gedijen goed met al die groene weilanden (met andere woorden: voldoende regen). Ik ontdekte later dat het vlees verdwijnt in het lokale stoofpotje alcatra. De bewoners moeten nu eenmaal in grote mate zelfvoorzienend zijn, omdat het Portugese vasteland erg ver weg is: zo’n 1500 km. De gemarkeerde wandeling bij Mistérios Negros dacht ik in een uurtje te doen, maar pas 2,5 uur later was ik terug bij het beginpunt. Me vastklampend aan bemoste takken had ik me een weg moeten banen over glibberige lavablokken, dwars door een regenwoud. Het

pad dat ik had uitgekozen was, zo ontdekte ik later, niet representatief voor de gemiddelde wandelroute op Terceira. Andere waren een stuk makkelijker te doen. Soms hoefde ik zelfs niet eens echte wandelschoenen aan.

Die lavablokken zijn een overblijfsel van een gigantische vulkaanuitbarsting in de 18de eeuw. Want de Azoren zijn simpelweg bezien een reeks vulkanen die pas vanaf de 16de eeuw mondjesmaat werden bewoond door de Portugezen. Een deel van de kustlijn van Terceira bestaat nog altijd uit keihard, gestold pikzwart lava. Zandstranden zijn er nauwelijks. Op sommige plaatsen zijn natuurwembaden uit de gestolde lava gebikt die bij vloed vollopen. Zelfs aan kleedhokjes is gedacht.

Het kan overigens nog altijd een beetje rommelen onder de oppervlakte. Neem de Furnas do Enxofre waar vlagen stoom met zwavelgeur zomaar uit de grond opborrelen. Op buureiland São Miguel stoppen ze gewoon een volle pan in de grond en hebben ze een paar uur later een heerlijke stoofpot op tafel.

Rond het kustplaatsje Biscoitos in het noorden van Terceira groeien de druiven in de zwarte lavagrond. De wijnboeren hebben er vierkantjes van ongeveer een meter bij een meter gemaakt en die ommuurd met lavastenen, waardoor de druivenrankens beschermd zijn tegen zee en wind. De wijn is alleen bedoeld voor gebruik op het eiland; meer druiven zijn er gewoonweg niet. Alleen op het eiland Pico vindt wijnbouw op grotere schaal plaats. Dit eiland is vanuit Terceira trouwens te zien en vernoemd naar de vulkaan Pico, met 2351 meter de hoogste berg van Portugal.

Charme

Voor wat reuring is Terceira’s hoofdplaatsje, het twintigduizend inwoners tellende Angra do Heroísmo met zijn winkels, een markt en restaurantjes, de aangewezen plek. Nu is het zo’n typisch Portugees provinciestadje vol met kleurige kerken, paleizen, kloosters en forten, maar ooit was Angra een belangrijke haven en ankerplaats voor het zeevervoer tussen de Oude en Nieuwe Wereld. Het staat dan ook op de Werelderfgoedlijst van Unesco.

Ondanks de mix van natuurschoon en historie weten nog niet zo veel mensen de weg naar Terceira te vinden. Maar wat mij betreft ligt juist dáárin de charme. <

Praktisch
Ligging: in de Atlantische Oceaan, ter hoogte van Portugal, circa 1500 km vanaf het vasteland. Omvang: iets kleiner dan Texel. Vliegen: in 4,5 uur per TAP (met overstap) of per Arkefly. Vervoer ter plaatse: per boot of vliegtuig(je) tussen de eilanden; op Terceira zelf per huurauto (de wegen zijn over het algemeen goed) of openbaar vervoer (nadeel: met de bus kunt u niet overal komen). Klimaat: mild zeeklimaat. Beste reistijd: voor- en najaar. Taal: Portugees (veel Azorianen spreken Engels). Activiteiten: o.a. wandelen, snorkelen/duiken en vogelen. De eilanden hebben een naam als het gaat om whale & dolphin watching. Specialiteiten: verse vis en schaaldieren, lapas (lapsekstenen) en cracas (zeepokken) en het runderstoofpotje alcatra. Meer info visitazores.com

